

menneskeligt og forstaaeligt; det er naturligvis ikke altid, det sker, men det gør det meget ofte. Nu er det jo saa heldigt, at vi have mange Totalafholdsmænd, og der er naturligvis ikke Tale om, at de kunne blive blippede, som vi kalde det ovre i Jylland, men alligevel er det saaledes, at Skorstenssynet opfatter sin Opgave saaledes — og det have de maaske lovlig Ret til — at det maa være Brandfogeden, der har Synet, og de have kun som Vidner at træde til; naar Brandfogeden forlanger det, de have intet at bryde sig om uden at følge Brandfogeden, og gør han ingen Indvendinger, have de ingenting at tage sig af, de ere bare med som Vidner. I det hele taget tror jeg, at denne Skorstenssynsinstitution kan trænge til at blive afløst, og derfor er det ganske naturligt, tykkes det mig, om vi kunde komme til det Resultat, at det blev Skorstensfejterne, der foruden at feje Skorstenen ogsaa skulde bese den udvendig og indvendig og have Ansvaret, hvis der var noget i Vejen. De ere da ogsaa bedst i Stand til at vide, hvordan det hænger sammen, naar de 4 Gange om Aaret have været med til at behandle disse Skorstene. Og naar nu den højtærede Minister her i sit Lovforslag har foreslaaet, at Ansættelsen skal ske efter Overenskomst med vedkommende Sogneraad, saa kunne vi være ganske rolige for, at saa bliver det saadan, som Kommunalbestyrelsens Flertal ønsker. § 45 bestemmer da, hvordan Brandsynet skal foregaa, og at det, som sagt, er disse Skorstensfejere, som ere Brandsynet og have Ansvaret. — Den næste Paragraf i Lovforslaget, som indeholder noget nyt, er § 47, hvor der indføres en helt ny Institution, som skal kaldes Bygningsfogeder. For hver Brandfogedkreds skal Sogneraadet vælge en tilsynshavende, en Bygningsfoged, som skal se efter, at de ny Bygninger, som opføres, ere opførte i Henhold til Loven, og Sogneraadet skal fastsætte en Takst for det Vederlag, den vedkommende skal have. Nu ved jeg ikke, om det er aldeles nødvendigt at oprette en saadan ny Institution som Bygningsfogeder omkring i Kommunerne. Vore Sognefogeder have jo ikke saa meget at bestille; kunde de ikke godt være Bygningsfogeder tillige? De ere jo Fogeder i Forvejen, saa de ere vante til at være Fogeder, de skulde jo have et rimeligt Vederlag for det, og de skulde ogsaa have Ansvaret. Jeg vil ærligt tilstaa, at der er mange Haandværkere paa Landet, som ikke kende deres Brandpolitilov, og derfor se vi, at der bliver op-

ført Huse, som ere alt andet end i Overensstemmelse med de Lovbestemmelser, som ere gældende for Tiden, saa hvis vi kunne antage, at Bygningerne for Fremtiden blive opførte saaledes, at de ere i Overensstemmelse med Loven, og at det derigennem sikres, at der ad denne Vej ikke kommer flere Ildebrande end højest nødvendigt, er jeg enig med den højtærede Minister i, at der maa ansættes saadanne tilsynshavende. Det er som sagt den Erfaring, jeg har gjort, at mange Haandværkere ikke kende Loven og føle aldeles ikke deres Ansvar, og mange, som maaske kende lidt til den, bryde sig i Virkeligheden fejl om den. Det gaar, som det kan, undertiden gaar det galt, og undertiden gaar det godt, men det gaar langt fra, som det skulde gaa, i alt Fald er det min Erfaring, andre ærede Medlemmer kunne maaske have gjort en anden Erfaring. Jeg mener altsaa, at dette at indføre denne ny Institution, Bygningsfogederne, det kan maaske principielt taget være meget fornuftigt og meget rigtigt, men om det er nødvendigt at lave en splinterny Institution, om Sognefogederne ikke kunde overtage dette Hverv, det er en anden Sag, og det vil jeg henstille, thi det forekommer mig, at denne Ordning kunde være lige saa praktisk. — Endnu skal jeg kun omtale § 48, der handler om Brandfogeder. Det forekommer mig, at det vilde være meget heldigt, dersom der var Suppleanter til disse Brandfogeder, hvis det virkelig skal have noget at betyde, thi man har jo erfaret flere Gange, at Folk staa ganske vildfarende, naar vedkommende Brandfoged ikke har været til Stede lige samtidig. Dette er de praktiske Bemærkninger, jeg har villet tillade mig at gøre med Hensyn til selve Lovforslaget, som jo er meget omfangsrigt, og hvortil der er meget omfattende Motiver. Jeg antager nu, at ærede Medlemmer vel sagtens ville staa op og lade os høre deres Mening om, hvordan adskillige Ting kunne indrettes paa en mere rimelig og praktisk Maade. Jeg vil slutte, som jeg begyndte, med at sige, at jeg anser det for heldigt for os alle sammen, om vi kunde faa en Brandpolitilov, som, uden at genere Befolkningen i urimelig Grad, kunde hidrage noget til, at saa lidt som muligt gik op i Røg og Luer, thi det er virkelig for galt, at der, naar vi drage Købstæderne fra, her i Landet i de 9 Aar 1891—1900 er brændt for mellem 36 og 37 Mill. Kroner. Det er mange Penge, og enhver, der har